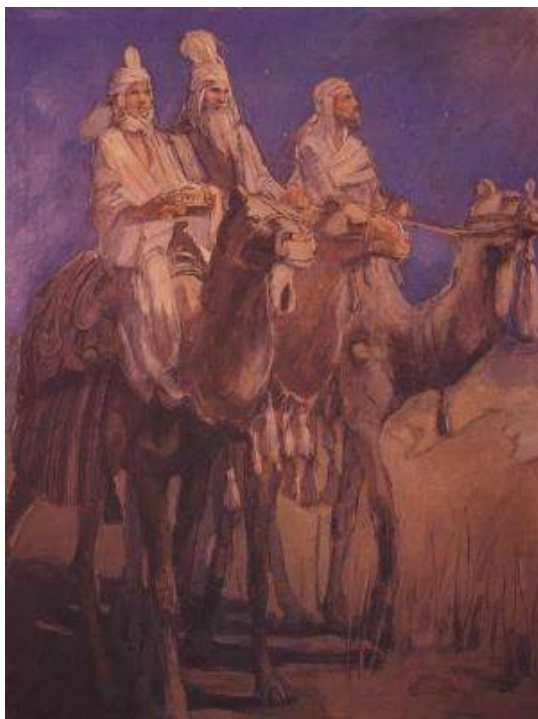

Časopis krajské rodiny v New Yorku

ZVON

Leden 1 / 2008

*Bože, tys přivedl mudrce,
kteří šli za světlem hvězdy,
k poznání tvého jednorozeného Syna.
Doved' i nás, kteří tě poznáváme světlem víry,
k blaženému patření na tvou slávu.*

(modlitba ze slavnosti Zjevení Páně 6. ledna)

The Truth, the Whole Truth, and Nothing But the Truth

All of us who are called to proclaim God's Word face the challenge that God's Word is challenging. Whether we have been called to preach in the liturgical assembly or called to be catechist for adults or children in a classroom or a discussion group, we have to acknowledge that God's Word (as well as the teachings of his Church) can be upsetting to those who hear it because it challenges listeners to look at their own lives and to discern how they need to change in order to respond to the Good News.

Since Day One in the Garden of Eden, we human beings like to do things our way, rather than God's way. What was the temptation of Genesis 3,5? *You can be just like gods, deciding for yourselves what is good or bad.*

Because of the original sin of our first parents, we each come into this world with an inner rebellion: *I know what God wants, but I want to do what I want.*

When someone who preaches or teaches God's Word proclaims a message which calls for correction on our part, our first reaction is to get our back up. *Who are they to tell me how to live? Let them get their own lives in order first!*

If God called only perfect people to proclaim his Word, there would be no one to preach or teach. Those whom God calls to a ministry of his Word must first acknowledge that they are unworthy of that calling. (Just look at the response on the part of the prophets in the Old Testament or of the apostles in the New Testament when they receive their calls.)

Whether a priest or deacon is newly ordained or a veteran of many years, whether a catechist is freshly commissioned or one with years of experience, there is a continuing temptation to water down the message.

If we proclaim the Word of God in its fullness, then we risk hurting people's feelings and they will not like us. If we proclaim the Word of God in a compromised fashion, then people will feel good, and we can smile at one another, and no one goes away challenged to have a change of heart.

In chapter six of the Gospel according to John, Jesus teaches the beautiful yet difficult truth that he himself is the Bread of Life. Many of those who heard Jesus on that occasion walked away. His words were too hard for them to accept.

Jesus did not go after them and say that he would change his message to suit their feelings. When he asked the twelve if they too would walk away, Peter replied: *Lord, to whom shal we go? You alone have the words of eternal life.*

Hearing God's truth can be uncomfortable. Seeing the truth of God's love when we look at the crucifix should be our motivation for accepting God's will and setting aside our own.

(Dr. George J. Svejda)

Novinky ze života církve u nás a ve světě

Geniální výklad dějin novověku - říká italský novinář Giuliano Ferrara o encyklice *Spe salvi* Novou encykliku Benedikta XVI. o křesťanské naději *Spe salvi*, která vzbudila velký zájem, komentuje - v Itálii velmi známý - novinář Giuliano Ferrara. Není přítom bez zájmovosti, že Ferrara není věřící. Pro Vatikánský rozhlas o nové encyklice říká:

Zdá se mi, že papežovým východiskem je toto: V moderním světě už není naděje. Je tu však výhled, což je pojem odlišný: životní vyhlídky, vyhlídka na uzdravení, vyhlídka bohatství. Na místo naděje jsme položili určitý druh prognózy, ale z prognózy není možné žít, nežije se ze samotného života, žije z něčeho, co život přesahuje. Tento život, který křesťané dobře znají – protože podle nich jde o teologální ctnost – se nazývá naděje a to je to, co moderní svět v podstatě nejvíce potřebuje a čehož nedostatek pociťuje. Papež laskavě a bratrsky promlouvá k srdci moderních lidí právě na tom území, jež je pro ně nejchatrnější, na území, kde by rádi víc věřili, doufali a milovali, ale místo toho to dovedou méně.

V encyklice *Spe salvi* se křesťanská naděje stává možností vykoupení člověka ve srovnání s nepodařenými revolucemi, jak té francouzské, tak té marxistické. Jak se vám jeví tento papežův výklad dějin?

Geniální. Za zásadní pasáž považuji tu, kde říká: jak jste si mohli myslet, že sociální struktura vyřeší problém dobra, když existuje a vždycky bude existovat svoboda člověka, tedy podstatná svoboda člověka volit mezi dobrem a zlem? Kritika materialismu Karla Marxe, kterého však Papež i oceňuje, protože chápe jeho - jak říká - schopnost analytického úsudku, spočívá v tom, že uvěřil v to, že ekonomické struktury vyřeší problém dobra, obecného blaha. A to je omyl materialismu. Je to tedy kritika největší a nejhorší ideologie naší doby, která je naprosto na místě pro kohokoli, kdo je schopen dívat se bez předsudků. (zdroj: www.radiovaticana.cz)

Pozvánka na Masopustní zábavu

Mark your calendar **Sunday** ⚡
January 27th 2008 10.30am Mass
12.00pm Masopustní zábava
Excellent food, cookies, beer, raffle
Excellent band « Kontakty » **Only 5\$**
« Přijďte a přiveďte své známé »

Vážení čtenáři ZVONU,

TŘÍ KRÁLOVÉ

*Lidé toužící po věděni a
 poznání,
 nechají se vést Božím
 znamením,
 putují, hledají Boha,
 když jej najdou, obětují to
 nejcennější, co mají,
 s pokorou se mu pokloní,
 nazpátek se vrací jinou cestou...*

S pohledem do budoucnosti a do dálky (tak jako Tři Králové), s obavami a nadějí, s otázkami a předsevzetími, vstupujeme do nového začátku...

Co si vzít od těch, které si hned po Vánocích připomínáme?

Touha po věděni a poznání je v každém z nás. Mudrci nám připomínají, v čem spočívá pravá moudrost – je i v bláznovství opustit svoje pohodlí a jistoty a vydat se na cestu.

Nechat se vést – to není snadné. Říkáme si: *Sám nejlíp vím, co a jak mám dělat, proč bych měl někoho poslouchat..* Bůh dává i dnes svá znamení, jenom je uvidět a poslechnout.

Putovat a hledat Boha... nezůstat na místě, dívat se dopředu a nahoru.

Obětovat - dávat ze sebe to nejcennější – svůj čas, schopnosti, kvality. Všechno jsme dostali jako dar, který pouze z nepatrné části odevzdáváme Bohu a druhým lidem.

Poklonit se – uznat Boží moc, jeho velikost a vládu, uvědomit si svou slabost a nepatrnost.

Vrátit se jinou cestou.. člověk, který potká Boha, umí opustit svoje „vyšlapané“ cestičky, umí změnit směr a začít znova.

Všechno dobré do Nového Roku 2008 přeje

P. Jan

Plná Sláva Bruce Marshall (čtení na pokračování)

V klášteře pověsily sestřičky klec s papouškem, kterého jim dal páter Bonnyboat, do jedné třídy, protože si myslely, že to bude dělat dobrý dojem na žáky, budou-li slyšet, jak papoušek vydává zbožné zvuky, zvláště když tihle ptáci nemají zrovna pověst veliké zbožnosti. Matka Leclercová říkala, že kdykoli slyší vyslovovat papouška „*Dominus vobiscum*“, je si jista, že Náš Pán umřel také za kočky a za psy a za ptáky, stejně jako za lidi; ale ctihodná Matka jí na to odpověděla, aby nebyla hloupá, a že Náš Pán umřel jenom za lidi, protože jenom lidé mají nesmrtelnou duši, a kdyby byl Náš Pán umřel za kočky a za psy a za ptáky, proč prý už také ne za myši a za krysy a za blechy. Matka Leclercová připustila, že ctihodná Matka má ovšem pravdu, ale hluboko v srdci se přece nevzdala naděje, že jejich papoušek bude jednou zpívat v nebeském kůru se svatým Janem Zlatoústým a se svatou Cecilíí a se všemi ostatními.

Páter Smith sloužil v konventě mši svatou každé pondělí a úterý a ve středu, kdežto monsignore O'Duffy a otec Bonnyboat si rozdělili mezi sebe zbývající dny v týdnu, protože jeptišky byly příliš chudé, aby si mohly dovolit vlastního kaplana; páter Smith však chodil sám vyučovat náboženství, protože měl jeptišky raději než ostatní kněží, a rád také hovořil o Pánu Bohu s malými dětmi. Papouška pověsili do třídy, v které otec Smith učil, ale pták říkal „*Dominus vobiscum*“, jenom když kněz vstupoval, a „*Per omnia saecula saeculorum*“, jenom když odcházel, a mezitím nikdy nevyrušoval.

Když byl otec Smith s dětmi, vždycky se mu zdálo snadné věřit, že Bůh stvořil svět. Vypadaly tak čerstvé a růžové a baculaté, že bylo nemožné nevidět, jak prst samého Boha hladí jejich mládí. Doktoři Církve i někteří velicí svatí ovšem upozornili, že i děti mohou hřešit a vědomě neposlouchat Boha, právě tak jako dospělí lidé; kněz však měl za to, že děti zpočátku všechny mají rády Pána Ježíše docela přirozeně a zpronevěřují se mu teprve později pro lechtání smyslů a ze strachu, aby se nezdály hodnější než jejich kamarádi. Když byl otec Smith sám chlapcem, nemohl se dočkat, až vyroste, protože si myslil, že dospělým lidem je snáze poslouchat Pána Boha než dětem, a byl potom velmi zklamán, když viděl, že je to naopak nesnadnější. Domníval se, že tuto zkušenost udělal každý a že veliký rozdíl mezi kněžími a jeptiškami a mezi obyčejnými lidmi je ten, že kněží a jeptišky se nepřestávají znovu a znovu pokoušet o dokonalost.

Ve třídě, ve které učil otec Smith v roce 1913 náboženství, byli hoši i děvčata; byla to sice jenom dívčí škola, ale sestry tam přijímaly i chlapce do sedmi let. Elvíra Sarnová a Josef Scott byli oba v té třídě. Sarnovi i Scottovi měli už jiné děti, ale otec Smith si vzpomínal na Elvíru a na Josefa zvlášť, protože je křtil oba zároveň té deštivé neděle v roce 1908. Na tabuli nad hlavou pátera Smitha bylo napsáno: „Guma se pěstovala v Brazílii dřív než v Malajsku,“ protože Matka de la Tourová tam měla předtím hodinu zeměpisu, avšak tváře dětí v lavicích před knězem byly příliš mladé, aby jim na tom nějak zvlášť záleželo, a otec Smith se zase cítil příliš stár, aby mu na tom záleželo, a domníval se, že Pánu Bohu na tom taky zrovna nezáleží.

„Co je to hřích?“ ptal se kulatoučkových tváří v lavicích, které prosvítaly mřížovím slunečních paprsků, zachycujících se na zvrženém prachu.

„Hřích jest urážka Pána Boah myšlenkou, slovem, činem nebo opomenutím zákona Božího,“ odpěvovaly baculaté tváře.

„Kolik je druhů hřichu?“ ptal se kněz dále chlapců v námořnických šatech a děvčat s mašlemi ve vlasech.

Jsou dva druhy hřichu: hřích dědičný a hřích osobní,“ odpěvovaly námořnické šaty a mašle.

„Velmi dobře,“ pochválil je kněz, ale potom si najednou uvědomil, že to všechno nemá valný smysl, protože děti nerozumějí, co povídají, stejně jako papoušek, když říká, „*Dominus vobiscum*“. Byly by prozpěvovaly „Hřích rosl dřív v Brazílii než v Malajsku“ se stejným nadšením, kdyby jim to někdo předříkával. Pomyslel si smutně na všechny děti ve všech dobách a ve všech zemích, které vyučila Církev katechismu, a jak je přesto na světě tolik bezbožností, protože moudrost je většinou pro lidi jenom naučenou rutinou a nepronikla jim do srdce, jako když ji přibije ostrými hřebíky. Snad mohou i kněží za tuto spoušť, protože často sami necítí živý smysl za hladkými větami, kterými chtějí tento živý smysl vštěpovat druhým. Páter Smith sklápěl katechismus a rozhodl se, že jakkoli je poselství Evangelia znetvořováno a vydáváno v posměch, od se přičiní, aby děti, které sedí v lavicích před ním, pochopily a poslouchaly Boha navzdýcky.

„Rád bych, abyste si zapamatovaly jednu věc, a rád bych, abyste si ji zapamatovaly na celý život,“ řekl. „Na tom, co se naučíte v této třídě, záleží náramně, a vždycky na tom bude záležet. Bůh vás poslal do světa, abyste spasily své duše, a všechno ostatní je vedlejší. Až budete velcí, budou vám chtít možná někteří mužové a ženy namluvit, že tomu tak není a že záleží jedině na tom, aby člověk zbohatl a stal se mocným a aby ho druzí ctíli. To však není pravda. Pamatujte si vždycky, že Bůh nevidí věci tak, jak je vidí svět, a že špinavý a otrhaný pobuda, v jehož duši je milost Boží, je v očích Našeho Pána mnohem krásnější líbeznější než než nějaký hříšný král ve svém paláci. Snažte se vždycky poslouchat našeho Pána. *(pokračování příště)*

Svatý na tento měsíc - Sv. Antonín, poustevník a opat, 17. ledna

Narozen kolem r. 250 v Kome ve středním Egyptě. Když mu bylo 20 let, uchýlil se na poušť. Zprvu bydlel se starým asketou, který ho zasvětil do poustevnického života. Shromáždil rozptýlené poustevníky a dal jim pravidla pro život v poustevnických osadách. Během více než 80 let opouštěl poušť jen když bylo třeba, aby pomáhal pronásledovaným křesťanům (kol. r. 310), a když na výzvu svého biskupa, sv. Atanáše, v Alexandrii veřejně vystoupil proti bludům.

Ze „Života sv. Antonína“ od sv. Atanáše, biskupa

(O povolání sv. Antonína)

Po smrti obou rodičů zůstal Antonín sám se svou jedinou sestrou, která byla ještě velmi malá. Ačkoli mu bylo sotva osmnáct nebo dvacet let, musel se starat o celé hospodářství i o sestru.

Když uběhlo od smrti rodičů necelých šest měsíců, šel Antonín jako obvykle do chrámu Páně a cestou v duchu přemýšlel, proč apoštolové všechno opustili a šli za Spasitelem a proč věřící, o nichž se mluví ve Skutcích apoštolů, prodali majetek a všechno, co za něj utržili, skládali

apoštolům k nohám na almužny pro chudé; a uvažoval, co velikého je za to čeká v nebi. Když došel uprostřed těchto úvah až do kostela, právě se tam četlo evangelium. A v něm Antonín slyšel, jak Pán říká onomu boháči: Chceš-li být dokonalý, jdi a prodej všechno, co máš, a rozdej to chudým. Pak přijď a následuj mě, a budeš mít poklad v nebi.

Antonína hned napadlo, že to byl sám Bůh, kdo mu připomněl příběh o svatých, a že to, co se četlo, patřilo vlastně jemu. A sotvaže vyšel z chrámu Páně, všechny pozemky po rodičích – patřilo mu na tři sta honů úrodných a velmi krásných polí – dal vesničanům, aby majetek nebyl jemu ani sestře na obtíž. Pak prodal také všechny movitosti a značný obnos, který z toho vytěžil, rozdal chudým. Jen něco málo nechal na sestřino zaopatření.

A když přišel znovu do chrámu, slyšel v evangeliu následující slova Páně: Nedělejte si starosti o zítřek. Ani v kostele už pak neměl stání, a tak hned odešel a rozdal nejnuznějším i ten zbytek. Sestru potom svěřil do výchovy známému společenství panen, které mu věřící doporučili, a sám se místo péče o hospodářství nadále zcela věnoval asketickému životu: dopřál si jenom to nejskrovnější a trpělivě snášel obtíže přísného života.

Věnoval se rovněž tělesné práci, neboť si vzal k srdci slova: Kdo nechce pracovat, ať nejí. Za část výdělku si kupoval chléb, část rozdával chudým.

Často se modlil, protože věděl, že je třeba, abychom se bez ustání v ústraní modlili. A při čtení byl tak pozorný, že mu nic neuniklo a všechno si zapamatoval; tak mu posléze paměť nahradila všechny knihy.

A když všichni vesničané i jiní poctiví lidé, s nimiž přicházel Antonín do styku, zjistili, jaký je to člověk, nazývali ho Božím přítelem a měli ho rádi jako vlastního syna nebo bratra. *(zdroj: čtení z denní modlitby církve)*

Mikuláš v české a slovenské škole – obrazem

Něco pro zasmání

„Pane doktore, sotva začnu pracovat, hned usnu.“

„A kde pracujete?“

„Na jatkách.“

„A co tam děláte?“

„Počítám ovečky na příjmu...“

Výletní lod' jede kolem ostrova, po kterém pobíhá zarostlý muž, mává a křičí na pasažéry. Jeden z cestujících se ptá kapitána: „Co je to za člověka“? Kapitán odpovídá: „Netuším, ale vždycky má takovou radost když jedeme kolem“..

What are the 3 stages of man?

1. He believes in Santa Claus.

2. He doesn't believe in Santa Claus anymore.

3. He becomes Santa Claus.

Why is Christmas just like a day at the office ?

You do all the work and the fat guy with the suit gets all the credit.

Myšlenky moudrých O NADĚJI

Naděje na útěchu dodává odvahu v soužení.

Marcel Proust

Naděje se nezaměřuje především na budoucnost, ale na přítomnost.

Věřící doufá, protože ví, že žije v přítomném Bohu.

Rosario P. Merendin

Naděje křesťana dosahuje naplnění v konečné slávě, ve věčném přebývání s Bohem.

Bernard Haering

Poděkování

V minulém období přispěli na časopis: W.a J. Faturik, D. a T. Brabcovi, V. Lepsik, R. Bunža, E. Samek, r. Mackova, H. Hurdalkova, M. a E. Oravec, A.a R. Bartos, J.a G. Pongo, V. Janek, S.a B.Kudej, J.Alston, M.Vesely, J.a L. Ruc, E.Wcela, E. A P. Babor, M.a J. Melko, V.Seibert, O. Mechura, F. Fiala, H.a J. Vins, R. A B. Schmiedt, J. Ludvik, M. A J. Plzak, Z. David, J. a A. Bilik, J. Vondracek, rod. Kopecká, K. A J. Chrobak, J. Číž, V. A J. Cípera, B.a P. Smrcka, C. a B. Prikazsky, L. A F. a A. Chytil, G. A S. Ulc, J. a M. Voves, H. Otypka, V. Vitek, D. a E. Petrasek, L. Kral, B. a J. Kowalyk, J.a T. Miller, D. Sablik, P. a M. Kania, J.a L. Challas

Blahopřejeme k narozeninám

V měsíci lednu:

Denny SZF Rutar ml. 4. ledna, Ludmila Sedláčková 4. ledna, Petra Šrámková 12. ledna, Barbora Weirich 12. ledna, Jiří Hnízda 16. ledna, Irene Mergl 17. ledna, Milan Sikorjak 20. ledna, Alex Chamberlain 21. ledna, Milan Večeřa 21. ledna, Miroslav Kašpar 22. ledna, Marta Kotyzová 25. ledna, Olga Ludvíková 27. ledna, Marianne Solfronk 28. ledna, Jan Pasáček 29. ledna, Norika Krupka Janík 30. ledna, Petra Dlabalová 31. ledna.

Mše svaté v lednu 2008

Datum	Úmysl	Dárce
01-Jan-08	Za Jana Bednáře	Rod. Bláhova
03-Jan-08	Za + Vaclava Hyvnara	M.a L. Hyvnar
04-Jan-08	Za L.Sedláčkovu k naroz., poděkov. P.B.	Rod. Sedláčková
06-Jan-08	Na jistý úmysl	
08-Jan-08	Na poděkování P.B. za přijatá dobrodíní	Rod. Sedláčková
10-Jan-08	Za + Miladu Stranskou	Blažena Stranska
11-Jan-08	Za Evu Širokou	Rod. Širokých a Králova
13-Jan-08	Za Jerome Minister	L. Král
17-Jan-08	Za Ivanku Kowalyk-Berger	B. a J. Kowalyk
19-Jan-08	Za + P. Bohuslava Janička SJ	Rod. Sedláčková
20-Jan-08	Za + Olgu Vrabcovou	L. Král
24-Jan-08	Za + manžela Františka Doskočila, živou a zemř. rodinu z obou stran	Irma Doskočil
26-Jan-08	Za Naďu a Roberta Horákovy	V. Marčík
27-Jan-08	Na jistý úmysl	
28-Jan-08	Za Jerry Kankrlik a celou rodinu	Ruzena Kankrlik
30-Jan-08	Za + Zdenka a Dagmar Arient	L. Král
31-Jan-08	Za Magdu Kowalenko	B. a J. Kowalyk

**Příspěvky na časopis ZVON posílejte, prosím, na:
Czech Catholic Mission in NYC, úmysly na mše svaté na
jméno kněze. Adresa je stejná. Děkuji.**

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd.,
Forest Hills, NY 11375 Tel: 718 575 8959

Krajanské bohoslužby **každou neděli v 10.30, v dolním kostele Our Lady of
Mount Carmel 23-25 Newtown Ave Astoria, NY 11102.**
Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté.
Po bohoslužbách následuje společné pohoštění

Adresa českého kněze: **P. Jan Czudek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills,
NY 11375 Tel/Fax: (718) 575 8959**

E-mail: j.czudek@tiscali.cz <http://www.zvon.info>

Slovenská mše sv. **každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu
(1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohnepomucene.org>**